

[Jørgen Tved]

temmelig besynderlig, for ikke at sige en ynkelig holdning, som vi har oplevet det tidligere. Hvad vil Socialdemokratiet med denne debat? Ja, den er jo mundet ud i et forslag om, at man skal sige til forskellige regeringer, at vi er atomfri, men det har man angivelig sagt siden 1957, så når det nu skal præciseres, må der jo være en grund til det.

Nu foreligger der ikke ét forslag, som hr. Lasse Budtz gav udtryk for i et udvalg, om, at Danmark ikke skal besejles af krigsskibe med atomvåben om bord, der foreligger faktisk to, for Fælles Kurs fremsatte i oktober et beslutningsforslag her i Tinget, og jeg går da ud fra, at det får en lige så seriøs behandling i Forsvarsudvalget som det forslag, der nogle dage senere blev indleveret af SF.

Der foreligger altså to forslag om, at Danmark skal sige til de orlogsfartøjer, som ønsker at besøge os: I er velkomne, når I kommer som turister og som venner, men kommer I for at krænke de beslutninger, der er taget bl.a. i dette Folketing, så vær så venlige at holde jer væk!

Man kunne måske endda gå så vidt som til at sige til dem: Kunne I ikke lade disse krigsskibe afløse af nogle fredelige passagerbåde? Det var måske bedre, at vi fik samkvem med almindelige turister end med krigsskibe og marinesoldater.

Men nu har vi altså åbenbart fundet det nødvendigt at præcisere, at Danmark er et atomfrit område. Vi har jo haft disse debatter tidligere, og derunder har Socialdemokratiet givet udtryk for nøjagtig den samme opfattelse, som den borgerlige regering gennem tiderne og også i dag giver udtryk for, nemlig at vi skal have tillid til vore allierede, at vi naturligvis skal stole på dem, og at vi ikke kan tillade os at stille krav, om, at de skal respektere beslutninger taget i det danske Folketing.

Hvad er da grunden til debatten? Ja, der er vel en overbevisning også i Socialdemokratiet om, at vi er spillet på næsen i denne sag, at de udenlandske magter ikke giver meget for den danske beslutning, altså at det er deres sag, hvis de ønsker at have atomvåben om bord. Ja, vi oplever oven i købet den frækhed, at USA's ambassadør tror, at Danmark er en slags bananrepublik, man kan behandle efter forgodtbefindende. Han prøver at slå i bordet, løfte pefingeren og sige: Det kan I ikke tillade jer!

Nu er Danmark ikke Panama, og den amerikanske regering har altså ikke helt samme indflydelse på, hvad der skal siges fra denne talerstol, som man åbenbart tror man har andre steder. Jeg ved ikke, om USA sender flåden herover eller sætter økonomiske sanktioner i værk, hvis det kommer dertil, at der bliver vedtaget en fornuftig dagsorden om, at krigsskibe, der måtte besøge Danmark, i hvert tilfælde skal respektere vore beslutninger om, at vi er atomfrit område. Jeg håber naturligvis, at tingene hænger sådan sammen.

Jeg vil gerne sige et par ting om den redegørelse, der er givet af udenrigsministeren, for vore forudsætninger er nok noget forskellige. Udenrigsministeren siger i sidste afsnit af sin tale, at dansk udenrigspolitik hviler på de fire søjler: EF, NATO, Norden og De Forenede Nationer.

Det er naturligvis udenrigsministerens og regeringens ret at have denne opfattelse, men det er også vores ret at have en anden opfattelse. Vi ønsker under ingen omstændigheder at bygge vores udenrigspolitik på noget samkvem med NATO og EF, og der var måske grund til netop i en debat om udenrigspolitik at tale om nogle af de forhold, som kommer til at angå os alle direkte i løbet af meget kort tid.

Vi ved f.eks., at man i Europa sidder og diskuterer oprettelsen af en europæisk centralbank. Vi ved, at man diskuterer alvorligt, hvornår vi skal have en fælles europæisk valuta, og så har man afgrænset Europa til de tolv stater, der er medlemmer af fællesmarkedet. Vi ved, at man diskuterer en Europahær og meget andet. Jamen hvor er denne selvstændighed henne, som nogle af politikerne, nogle af ordførerne her i dag har talt om, når man i den grad er indstillet på at sælge alt, hvad der hedder dansk suverænitet og dansk nationalitet? Hvis vi får denne ECU som en fællesmarkedervaluta, har man nok revet benene væk under noget af det, der er det vigtigste for, at vi kan bevare dansk selvstændighed.

Derfor skal man naturligvis lytte til, hvad de europæiske statsmænd, EF-politikere osv. siger. Det er som sagt ikke bare på det økonomiske område, man i øjeblikket har travlt som mus i barselseng. Det har man også, når det drejer sig om at få indordnet hele vores lovgivning. Folketingets arbejde går i allerhøjeste grad med at få underordnet vores lovgivning de